

ת"פ 44643/04/17 - מדינת ישראל נגד איריס ארסלן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 44643-04-17 מדינת ישראל נ' ארסלן

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד חבר ואדרי

נגד

הנאשם איריס ארסלן

ע"י ב"כ עו"ד סקיס

גזר דין

השתלשלות ההליך:

1. ביום 10.9.17, במסגרת הסדר טיעון, הודתה הנאשמת והורשעה בעבירה של גניבה בידי עובד, לפי סעיף 391 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (ריבוי עבירות).
2. במסגרת ההסדר הופנתה הנאשמת לשירות המבחן, והתקבל בעניינה תסקיר מיום 13.12.17, וכן התקבלה חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות מיום 14.3.18, המאשרת התאמתה של הנאשמת לביצוע עבודות שירות.
3. ביום 18.12.17 נשמעו טיעוני הצדדים:
התביעה טענה למתחם עונשי בין שישה חודשי מאסר, שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר, והגבילה עתירתה לפי המוסכם לעונש של שישה חודשי מאסר בעבודות שירות (ככל שתמצא הנאשמת מתאימה לרצותם), מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי;
ההגנה עתרה להחרגת עונשה של הנאשמת מהמתחם, מטעמי שיקום, ואף לביטול ההרשעה;

מעשי הנאשמת:

1. הנאשמת עבדה כעשר שנים בעבודות משק בית אצל הנפגעת, גב' שרה קינן, ילידת 1943, הלוקה בשמיעתה ובראייתה.
2. במספר הזדמנויות שונות, עד ליום 10.1.17, גנבה הנאשמת מדירת הנפגעת סכומי כסף שונים.

3. ביום 10.1.17 גנבה הנאשמת מדירת הנפגעת, בשתי הזדמנויות, סך כולל של 2,200 ₪, אותו הוציאה ממעטפת מזומנים שהנפגעת החביאה בארונה.

4. סך הכל גנבה הנאשמת מהנפגעת 15,000 ₪.

דחיית עתירת ההגנה לביטול ההרשעה:

1. בתסקירו המפורט ממליץ שירות המבחן על ביטול הרשעתה של הנאשמת, וסומך המלצה זו על מערכת הערכים הנורמטיבית של הנאשמת, אורח חייה האחראי, מידת הסיכון הנמוכה להישנות המעשים, ונטילת האחריות. המלצתו של השירות - המסויגת מאוד - נובעת מהחשש של הנאשמת בפגיעה בדימויה העצמי ומחשיפת מעשיה וההליך המשפטי לידיעת משפחתה.

2. הנאשמת אינה עומדת בכלליה של הלכת **כתב** הידועה (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מ.י.** (1997)), ולא צפוי נזק ממשי או חריג מעצם ההרשעה. לפיכך נדחת עתירת ההגנה לביטול ההרשעה.

נסיבות העבירה - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. אף שמדובר במספר מעשי עבירה שהתפרסו לאורך מספר חודשים, יש לראות בכלל מעשי הנאשמת "אירוע עבירה" אחד, כפי שטענו הצדדים, וכפי שעולה מ"מבחן הקשר ההדוק" שנקבע בפסיקה.

2. הערך המוגן בעבירת הגניבה הוא ערך החזקה והבעלות, הנגזר מזכותו של אדם לקניין. גניבה בידי עובד חמורה מגניבה 'סתם', בחתירתה תחת יחסי האמון ההכרחיים בין מעסיקים לעובדים, ובניצול שליטתו של העובד ברכוש המעסיק וההזדמנויות שנקרות לו עקב כך.

3. הנאשמת פגעה מהותית בערכים המוגנים, כשפעלה באופן מתוכנן, מחושב וחוזר, לביצוע מעשי גניבה לשם בצע כסף, במטרה פסולה לפתור לעצמה בעיות כלכליות.

4. חומרה מיוחדת יש בניצול מצבה של הנפגעת והאמון המוגבר השורר מטבע הדברים במערכת יחסים כזו, המאופיינת באינטימיות ובקשר רגשי, שבדרך-כלל אינם קיימים בעוצמה דומה בין מעסיק מסחרי או תעשייתי לבין עובדיו. ואכן, גם הנאשמת ציינה את עומקו ואת חוזקו של הקשר הרגשי בינה לבין הנפגעת [תסקיר], ממנו ניתן לגזור גם את חומרת הפגיעה.

5. שווי הגניבה ניכר, אך לא רב מאוד, והנזק הכספי מוצה. לא כך לגבי הפגיעה הרגשית-נפשית שחשה בוודאי הנפגעת.

6. הענישה הנוהגת מציגה מנעד רחב של אמצעי ענישה, אך כאשר מדובר על התנהגות בעלת מאפיינים של חזרתיות, הכלל הוא מאסר, ולו לריצוי בעבודות שירות (והשוו ע"פ 11544-03-17 **מ.י. נ' סלם** (2017), ע"פ 20466-10-14 **אילטוב נ' מ.י.** (2015), ת"פ 47942-01-16 **מ.י. נ' בדראן** (2017) ות"פ 57719-11-12 **מ.י. נ' דויטאשילי** (2013)).

7. הנאשמת השיבה לנפגעת סך של 10,200 ₪, ועוד הושבו לנפגעת 2,200 ₪ שנתפסו על-ידי המשטרה. להשבת הנגזל יש ערך רב, אך אין חלק מנסיבות העבירה, אלא מדד מבין המדדים לקביעת מקום העונש במתחם.

8. לנוכח האמור לעיל, ייקבע עונשה העיקרי של הנאשמת בין חודשי מאסר הניתנים לריצוי בעבודות שירות ועד שנת מאסר.

דחיית עתירת ההגנה להחרגת העונש מהמתחם שנקבע:

שירות המבחן אינו ממליץ על תכנית שיקומית, לנוכח עמדותיה של הנאשמת. באין תכנית שיקומית, אין מקום להחרגת העונש מהמתחם שנקבע. חריגה ממתחם העונש היא אמצעי חריג, ויש לשמרו ככזה, למקרים מתאימים בלבד.

נסיבות שאינן קשורות לעבירה - מיקום העונש במתחם:

1. הנאשמת ילידת 1967, כבת חמישים כיום, רווקה המתגוררת עם אחותה הלוקה בנפשה. הנאשמת מטפלת אפוא באחותה ולאחרונה נאלצת היא להירתם גם לטיפול באביה שהתעוור. הנאשמת סיימה 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות ושירתה בצה"ל. במרבית חייה הבוגרים עבדה בניקיון במשקי בית, עבודה יומיומית קשה.

2. לא יכולה להיות מחלוקת על-כך שכל מדדי הענישה מכוונים למיקום עונשה של הנאשמת בתחתית מתחם הענישה שנקבע:

א. פגיעתו של עונש מאסר, ולו בעבודות שירות, עתיד לפגוע קשות בנאשמת, המפרנסת את עצמה בעבודתה וספק אם עומדים לרשותה אמצעים כספיים רבים מלבד שכרה;

ב. מאסר בכליאה, שיש עמו הרחקת הנאשמת מאחותה ומאביה, יגרום למשפחה נזק חמור;

ג. הודאת הנאשמת חסכה את עדותה של הנפגעת וכן חסכה משאבי ציבור;

ד. הנאשמת נטלה אחריות על מעשיה באופן שלם וכן, היא חשה תחושות בוושה וחרטה, ועד-כדי השפעה על מצבה הנפשי;

ה. הנאשמת צירפה מעשה לחרטה, כשהשיבה לנפגעת את חלק הארי מהסכום שגנבה;

ו. אין לחובת הנאשמת הרשעות קודמות, ואף לא תיקים פתוחים;

ז. תנאי חייה הקשים של הנאשמת, שתומכת באחרים ואינה נתמכת,

ושנזקקה לפתע לסכום כסף גדול לצורך טיפול שיניים, יובאו אף-הם בחשבון;

3. העונש העיקרי, מאסר בעבודות שירות, ייקבע אפוא בתחתית המתחם, ולצידו מאסר מותנה. בנסיבות תיק זה, לנוכח ההשבה הכמעט-מלאה והמצוקה הכלכלית, לא יוטל עיצום כספי פרט לפיצוי.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

- א. 45 ימי מאסר, שירוצו בעבודות שירות החל מיום 23.4.18 בבית החייל ברחוב ויצמן 60 תל-אביב . הנאשמת מוזהרת, כי אי-ציות להוראות הממונה על עבודות השירות או הממונים במקום העבודות, יוביל להפסקת העבודות ולהמשך ריצוי המאסר בכליאה. תשומת-לב הנאשמת להוראות שבחוות דעתו של הממונה;
- ב. ארבעה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא תעבור עבירת רכוש למעט החזקת נכס החשוד כגנוב;
- ג. פיצוי בסך 2,600 ₪ לזכות הנפגעת גב' שרה קינן (ע"ת 3 בכתב האישום). הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט בארבעה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, שהראשון שבהם לא יאוחר מיום 1.7.18 (הראשון ליולי 2018), וכשמחדל או עיכוב באחד התשלומים יוביל להעמדת מלוא הסכום לפירעון מידי;

הוראות נלוות:

- א. התביעה תעביר למזכירות טופס פרטי מתלון ובו פרטי הנפגעת;
- ב. עותקי גזר הדין יועברו לממונה על עבודות השירות ולידיעת שירות המבחן;
- ג. אם קיים פיקדון בתיק המשטרה, יושב למפקיד/ה;

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א ניסן תשע"ח, 27 מרץ 2018, במעמד הצדדים.